

Kedves Hírlevélolvasók! Kedves szülők!

Január vége és február izgalmas heteket hozott az iskola életébe: a 12. osztály színdarabja után rögtön kezdődtek a Szólóest próbái, miközben a 10. osztályosok lázasan szervezték a farsangot! Egy kis ízelítőt mutatunk nektek ebből az időszakból, jó szórakozást!

Amikor először halottam a darabról, nem igazán tetszett, nem tudtam elképzelni, hogy az osztályunk hogy fogja tudni előadni. Majd minél többet próbáltunk, kialakultak a szerepek és egyre jobban összeállt. Láttam, hogy mindenki igyekszik minél jobban belehelyezkedni és egyre ügyesebbek lettünk. Eljött az első előadás napja, nagyon izgultunk, de olyan jó közönségünk volt, hogy felbátorodtunk és a végén sikeresnek éreztük. A többi napon is úgy éreztük, hogy jól ment, még ha voltak mélypontjaink is.

Összességében nagyon élveztem és érdekes folyamatokat élhettünk át, amelyekből tanultunk és a színdarab után is fogjuk tudni hasznosítani.

Erre a pár hétre, mintha egy picit belecsöppentünk volna egy másik életbe.

(Pásztor Peggő Napsugár - Tabtum)

Szép emlék, tele munkával, gyötrődéssel és végén a megérdemelt munka gyümölcsével.

Alapvetően, amikor elkezdtek, még bőven nem voltam tisztában azzal, hogy milyen darabbal dolgozunk. És igazság szerint az utolsó előadás végére értettem meg teljességgel. Nem tudom eleget dicsérni Emőt, aki ennyire zseniálisan választotta meg végül a darabot. Én már a tavalyi előadás után rohantam oda hozzá, hogy nekünk szerintem milyen darab kéne. Alapvetően én azt igyekeztem benne erősíteni, hogy ne legyen a darab túl komoly, és hogy a hossza még az élvezhető kategóriába tartozzon. És Emő egyszerűen beletalált.

A szerepem súlyát is csak a bemutató után fogtam fel, bár úgy gondolom, hogy elég sok munkát tettem bele, és a saját erőfeszítéseimen felül teljesítettem a koncentrációban. És nagyon boldog voltam vele, hogy végig hidegvérrel dolgoztam, és nem engedtem el magamat egy percre se. Na, jó, lehet néha elvesztem, de aztán rövid időn belül összekaptam magam.

Maga a munkafolyamat szerintem lassan indult, motiválatlan volt az osztály nagy része. De mikor komolyabbra fordult a munka, és a bemutató időpontja csak egyre közelebb lett akkor nagyon megmutatkozott, hogy mire is vagyunk képesek együtt. Már tavaly is a Szólóestnél elképesztően jó volt érezni, hogy mennyire izgul mindenki mindenkinek a sikeréért, és mennyire boldogak tudunk lenni, amikor az beteljesedik. Örülök nagyon, hogy ennek a közösségnek a tagja lehetek.

(Lang Dániel - Nebukadnecár)

Először nem gondoltam volna, hogy főszereplő leszek. Szerettem volna az lenni, ugyanis nagyon közel áll hozzám a színház és imádok játszani. Szóval kellemesen érintett mikor megtudtam, hogy én leszek Akki, a koldus. Másfelől meg beleborzongtam abba, hogy hogyan fogom megtanulni azt a rengeteg szöveget. De végül csak-csak sikerült.

Nagyon élveztem a folyamatot, próbákat, és hogy még közelebb kerültünk egymáshoz. Mikor visszajöttünk a szünetből és elkezdődtek az egész napos próbák, már teljes szövegtudással kellett jelen lenni. Sokkal egyszerűbb volt megtanulni a szöveget, mint ahogy arra számítottam. Sőt később, mikor visszagondoltam, hogy mennyi is ez a szöveg, kifejezetten kevésnek tűnt. A próbákon nagyon összeszedett csapat volt jelen, néha persze kicsit kiengedtünk, de aztán újult erővel folytattuk.

Számomra ez az előadás egy felejthetetlen élmény marad, melyet megőrzök a szívem mélyén. Örülök, hogy részese lehettem egy ilyen hatalmas kalandnak. Köszönöm szépen mindazoknak, akik végig mellettem álltak, bármilyen bajom is volt és átsegítettek ezen az úton, ami néha aggályokat hordozott.

(Janik Levente - Akki)

Farsang Göllner-módra

Az iskola indulása óta mindig a tizedikesek „rendezik” a farsangot. Az idén se volt ez másképpen. Persze 87 tizedikesnek lehetetlen lenne együtt szervezni, ezért mind a három osztály 4-4 küldöttet delegált a szervező csapatba, hogy aztán megtapasztalhassuk, hogy 12 embernek is milyen nehéz közös megállapodásokra jutni.

Nagyon hamar eldöntöttük, hogy az idén öltözékünkkel a XX. század nagy korszakainak divatját szeretnénk feleleveníteni. A vita ezután kezdődött, hogy melyik a legjobb évtized, mert természetesen azt kell kapják a szervező tizedikesek. Egy hétvégét elhuzakodtak ezen a Facebookon a tizedikes lányok, majd olyan döntésre jutottak, amiből egyáltalán nem látszott, hogy a legjobb évtizedet tartották meg maguknak. ☺ Így a 9. évfolyam a 20-as, a tizedik az 50-es, a tizenegyedikesek a 60-as, a tizenkettedikesek pedig a 70-es évek, míg a tizenharmadikosok a 80-as évek hangulatát kellett, hogy megjelenítsék az öltözékükkel és produkciójukkal.

Persze a farsang nem farsang a RegGiben kvizek, vetélkedők, csapatversenyek, disco és büfé nélkül. A feladat, hogy több mint 300 emberre kell mindezt megtervezni, már csak táblázatok segítségével lehetett. De ebben a tizedikesek nagyon ügyesek, hála az informatikaoktatásnak és egyéb projektekben összeszedett tapasztalatoknak. És hogy mennyire ügyesek, mi sem bizonyítja jobban, hogy a táblázatban természetesen még „elpakolás, takarítás” címszó is volt, és nem felejtettek el eszközöket és felelősöket is rendelni mellé. És amikor már az iskolában mindenki a szólóest lázában égett, és egy pillanatra sem jutott eszébe a farsang, a tizedikes szervező évfolyam visszatekintett, hogy meglátásaikat, tapasztalataikat összeírják az utókornak. Mert farsang lesz jövőre is! Hajrá kilencedikesek!

Gyarmati Judit 10. o.-os osztálykísérő

A 13. osztály jelmezben

A Szólóest a 11. évfolyam egyik legemlékezetesebb pillanata, amire érdemes többféle módon - és nyelven - visszatekinteni. Mivel az aktuális spanyol epocha nyelvtani témája pont a múlt idővel való ismerkedés volt, így remek lehetőséget biztosított a diákoknak, hogy az új igeidőt használhassák. A csoport tagjai - amiben az évfolyam keverve van, akár a Szólóesten -, négy téma köré rendeződtek, ki-ki érdeklődése szerint. A négy téma a Szólóest célja, előkészületek, előadás és utóhatás voltak. A tematikus csoportok szótár segítségével, önállóan dolgoztak, én pedig igyekeztem a szövegeket inkább csak utólag lektorálni.

Dobák-Szalai Zsuzsa, spanyol tanár, 11.b osztálykísérő

La Noche de Solos del punto de vista de los mismos participantes

Objetivo

En nuestra opinión la Noche de Solos tiene muchos objetivos. Es una enorme vivencia y además ganas experiencia. Añade mucho a nuestra personalidad. Los principales objetivos son vencer todos nuestros miedos, conocer a nuevos talentos, mejorar la comunidad de los alumnos, aumentar la responsabilidad personal y demostrar que con constancia puedes conseguir tus metas. Pensamos que hemos cumplido con todos los objetivos.

Preparativos

Primero hemos planteado la concepción. Al fin nos hemos decidido por el tema del festival. Hemos formado diferentes grupos para aprender las canciones y para organizar el programa. Hemos trabajado mucho con la escenografía y con los bastidores, por ejemplo hemos comprado y colgado paraguas y bombillas de colores. Cada uno de nosotros ha ensayado individualmente con un profesor de música que nos ha ayudado a aprender a cantar. Al fin todo ha quedado listo y hemos esperado con impaciencia la Noche de Solos.

La función

Los preparativos han sido muy estresantes. Todos han sido nerviosos por su actuación y esto se ha sostenido hasta comenzar a cantar. Se ha hecho una conexión con el público, experiencia que ha sido desconocida para muchos de nosotros hasta ese momento pero ésta ha motivado a cada uno a mostrar aún más de sí mismo. La Noche de Solos ha tenido una influencia sorprendentemente positiva en nuestra personalidad. Hemos llegado a saber mucho unos de los otros. Ha sido guay!

Efectos

La Noche de Solos ha sido muy buena. Hemos radiado mucha energía positiva mutuamente.

Hemos llegado a saber que la adrenalina es una cosa muy buena. La echamos de menos. Pero las luces nos han molestado bastante. Después de la Noche de Solos se

ha hecho muy fuerte la comunidad de los alumnos.

(Reppa Katalin, Nagy Márton, Szabó Gergő,
Dezséri Bertalan, Czakó Tamás, Babai Dénes, Kóczán
Benedek, Apli Áron, Pornói Réka, Szalóczy Fanni,
Erdélyi Mira, Tamási Júlia, Panyi Hanga, Toronyi
Flóra, Bíró Anna 11a és 11b-s diákok)

A fõnt olvasott írást a diákok elküldték 6 spanyol Waldorf-iskolába. Sevíllából már válasz is érkezett! Aki nem tud spanyolul, - mint ahogy én sem - segítségül hívhatja a Google Fordítót Én megtettem, íme az utolsó bekezdés☺ Mosolygós jövő hetet kívánok mindenkinek!

“Éjszaka a szólók nagyon jó volt. Mi rádióon egymással sok pozitív energiát. Azért jöttünk, hogy tudja, hogy az adrenalin egy nagyon jó dolog. Mi hiányzik neki. De a fények zavart minket sokat. Miután Éjszakája szólók már nagyon erős közösség a diákok.”

Köszönjük, hogy olvassátok Hírlevelünket!
Üdvözlettel: Demkó Marianna
Mottónk: „Jelenlétben jövőkép”

www.prwk.hu

<https://www.facebook.com/RegionalisWaldorf>